

din nästa

TIDNING FÖR GÖTEBORGS RÄDDNINGSMISSION 2/2009

SOLROSEN FÖLJER MED BARN SOM VILL BESÖKA SIN FÖRÄLDER I FÄNGELSE

FRAMTIDSSPÅRS SKOLA GER
FÖRNYAD ENERGI

din nästa

TIDNING FÖR GÖTEBORGS RÄDDNINGSMISSION

GÖTEBORGS RÄDDNINGSMISSION

Andra Långgatan 29

413 27 Göteborg

Telefon: 031-712 12 00

E-post: info@raddningsmissionen.se

Hemsida: www.raddningsmissionen.se

Ansvarig utgivare

Anna Lundbäck

Redaktör

Malin Ekelund

031-712 12 10

m.ekelund@raddningsmissionen.se

Medarbetare i detta nummer

Jenny Axebrink, Åsa Dahlgren, Jennie Danielsson, Anna-Carin Jansson, Jenny Palm

Bild omslag: Åsa Dahlgren

Grafisk form

Camilla Simonson, Camoni

www.camoni.se

Prenumeration

Det kostar inget att få din nästa i brevlådan. Hjälp oss gärna att sprida tidningen

Sänd gärna bidrag i form av text eller bild, vi ansvarar dock inte för ej beställt material.

Vill du ge en gåva till Räddningsmissionen

Postgiro: 90 04 44-1

Bankgiro: 900-4441

Insamlingsansvarig:

Georg Olvik, 031-712 12 11

g.olvik@raddningsmissionen.se

INNEHÅLL

- 3 Inledning
- 4 Framtidsspår
- 7 Anita – vår "tackbrevsvolontär"
- 8 Solrosen – följeslagarverksamhet
- 12 Testamenten
- 14 Stöd oss
- 15 Vi tackar våra företagsvänner
- 20 Nyhetsbrev och ny webb

Sol, vind och vatten

Årets härliga sommarperiod närmar sig med stormsteg. Det finns inget vackrare än att få uppleva naturen vakna till liv. Just nu är Göteborg omgivet av ett hav av färger, dofter och varmare temperatur. Visst känns livet mycket lättare när solens ljus strålar då man vaknar och håller sig kvar långt in på kvällen.

En speciell känsla sprider sig i kroppen när de flesta håller på att planera midsommar och semester. Efterlängtat semestertid, underbar tid att dela med nära och kära. En tid att njuta av känslan av sanden mellan tårna, solens värme i kroppen och ett uppfriskande bad.

Inom Göteborgs Räddningsmission är vi glada över att möjliggöra upplevelsen av en liten del av sommarens känsla för barnen, ungdomarna, familjerna, kvinnorna och männen som deltar i någon av våra verksamheter. Att kunna erbjuda ett ögonblicks avkoppling, gemenskap och njutning.

Ögonblicket som för en del kan betyda framtidstro. Att kunna åka på ett sommarläger eller en utflykt till havet. En möjlighet till vila och samhörighet för barn och vuxna. För många barn och unga är denna sommarverksamhet enda möjligheten till att få uppleva semester, sol, hav och bad.

För många barn är det enda chansen att få berätta om sommarlovet speciella aktiviteter när de kommer tillbaka till skolan. För många är det enda tillfället att få del av glädjen som sommaren har med sig.

Vi vill tacka till er alla gåvogivare, företagsvänner, medarbetare, styrelse, uppdragsgivare, sponsorer och vänner som ger oss tillfälle att kunna få fler människor att glädjas åt att sommaren snart är här.

Göteborg 3 juni 2009

Verónica Morales och Mikael Albertsson

Tf. direktor under Anna Lundbäcks föräldraledighet

VI GÖR VERKLIGEN VÅRT BÄSTA FÖR ATT DET SKA GÅ BRA

– Fler borde verkligen få chansen att komma hit! Jian Remo, Carrar Mahdi, Milad Mehrbeheshti och Maria Rudéh är helt överens om att Framtidsspårs gymnasieutbildning kan få den som tidigare inte orkat med skolan, att ta nya tag.

TEXT: anna-carin jansson FOTO: åsa dahlgren

Carrar Mahdi

Namn: Carrar Mahdi

Ålder: 20 år

Har som framtidsdröm: att bli fotbollstränare, gärna för ungdomar

Milad Mehrbeheshti

Namn: Milad Mehrbeheshti

Ålder: 19 år

Har som framtidsdröm: att jobba med ungdomar, kanske utbilda sig till socionom

Jian Remo

Namn: Jian Remo

Ålder: 20 år

Har som framtidsdröm: att gå fritidsledarutbildningen på Ljungskiles folkhögskola, sedan jobba några år för att därefter söka in på Polishögskolan

Maria Rudéh

Namn: Maria Rudéh

Ålder: 23 år

Har som framtidsdröm: att börja jobba med fordonsdesign

På skolbänkarna står det tekoppar och assietter med ostmör-gåsar. Det är fredag morgon och i Framtidsspårs studielokaler, mitt i Lövgärdets centrum, är frukostbordet dukat. Sedan i oktober har 13 ungdomar från Lövgärdet kommit hit för att delta i Ljungskiles folkhögskoleutbildning. Målet är att utifrån vars och ens förutsättningar och behov, nå fram till gymnasiebehörighet.

– Det är lättare att komma hit än till min gamla skola. Genom att man tar det lite lugnt på morgonen och snackar lite får man en vi-känsla, säger Carrar Mahdi.

– Vi fikar och läser tidningen på morgonen. Då piggnar man till. Det blir en bättre start, fortsätter Milad Mehrbeheshti.

En ny chans

Både Milad och Carrar gick ut Angeredsgymnasiet förra sommaren. De gick i samma klass, Handel och fotboll. Carrar berättar att han alltid älskat fotboll, att han fortfarande älskar fotboll och i framtiden gärna skulle kunna tänka sig att jobba som exempelvis fotbollstränare. Men på grund av bland annat sjukdom, började han komma efter med fotbollsträningen. Även skolarbetet blev lidande. Det ena gav det andra.

”Jag var verkligen jättelat. Samtidigt som jag egentligen visste att jag skulle klara det. Här har jag börjat om på ett helt annat sätt. Tar eget ansvar och kommer till och med hit varje dag.”

– Jag fick IG i många ämnen. Det är därför jag går här. Här läser vi på ett helt nytt sätt. Det känns som en chans och vi gör verkligen vårt bästa för att det ska gå bra, säger Carrar Mahdi med eftertryck.

Några av de första uppgifterna den nya klassen hade att ta tag i efter skolstarten i höstas, var att tillsammans med sina två lärare städa ur lokalerna, måla väggarna och därefter fixa de möbler man behövde. Idag kan de med stolthet peka på fräscha, lila väggar och en studiemiljö som de själv varit med och gjort iordning.

Förnyad energi

Jian Remo, en annan av eleverna, hörde talas om projektet Framtidsspår via en närliggande fritidsgård.

Med glada ögon och full av energi, beskriver hon sig som ”hur lat som helst” när hon läste Samhäll på Angeredsgymnasiet.

– Jag var verkligen jättelat. Samtidigt som jag egentligen visste att jag skulle kunna klara det. Här har jag börjat om på ett helt annat sätt. Tar eget ansvar och kommer till och med hit varje dag.

Jian skrattar högt när hon berättar att hennes mamma tagit fram kameran när Jian en dag haft med sig sina skolböcker hem för att studera. Helt frivilligt – i Framtidsspårs gymnasieutbildning har nämligen lärarna som ambition att studiemålen ska kunna nås utan hemläxor.

– Det här är historiskt sa mamma, skrattar Jian och visar hur hennes mamma försökt fånga henne på bild.

Även Maria Rudéh har erfarenhet från tidigare gymnasiestudier. I Marias fall handlade det bland annat om att programmet hon till slut valde, Barn och fritid, inte kändes rätt. Det var inte det hon ville ägna sig åt. Efter att ha provat att läsa på Komvux och Lernia, har hon nu börjat här.

– Det som är bra här är att vi inte är så många. Man lär känna varandra, säger Maria.

Det som är själva utgångspunkten för projektet, att omgivningen runt unga som ännu inte hittat sin väg in i vuxenlivet, samverkar prestigelöst, är något som uppskattas av Framtidsspårets elever. Förutom att själva skolgången är väldigt individuellt utformad, upplever de en närhet till andra former av stöd och hjälp. Bland annat har en representant från Stena fastigheter varit här och pratat med dem om hur de lättare ska kunna få egna lägenheter när det så är dags.

– Det finns också möjlighet att få kontakt med socialen och så finns det en psykolog – vilket är skönt om man vill ha någon att prata med, säger Jian.

Engagerade i ungdomsverksamhet

Samverkanstanken tar sig även andra uttryck. Ett exempel på detta är Carrars och Milads engagemang i den ungdomsverksamhet som en annan av projektet samverkanspartner, Rosa Husets/Lövgårdets Missionskyrka, bedriver.

Sedan strax före jul har Carrar och Milad börjat ta ansvaret för aktiviteterna för barn och yngre tonåringar på fredagskvällarna.

– Vi håller till i Rosa Huset i Övre Lövgärdet, säger Milad och berättar hur de ansvariga vuxna genast gett respons på Carrars förslag om att försöka få igång aktiviteter för dem som ännu inte kommit upp i gymnasieålder.

– I början var det inte så många som kom. Men nu kan det vara upp till 40 stycken som dyker upp, säger Milad, som precis som Carrar är välbekant för de flesta av besökarna. De har dessutom själva varit en hel del i Rosa Huset som små.

I Rosa huset finns även en kulturskola, Svängdörren, och förutom vanlig kaféverksamhet, fotbollsträning och spel, uppmuntrar Carrar och Milad gärna ungdomarna att ägna sig åt musik.

Milad skrattar och sneglar mot Carrar. Det är nämligen inte bara han och Carrar som inspirerar de yngre. De yngre kan även ge honom och Carrar olika kickar.

– När jag stod och sålde i kaféet hörde jag några riktigt duktiga småkillar som spelade piano. Jag hörde hur de kunde spela nya låtar och allt sånt. Det lät riktigt häftigt, säger Milad. Han tackade därför ja när en av de ansvariga på kulturskolan, som lagt märke till hans musikintresse, erbjöd honom att ta pianolektioner för en billig peng.

– Så nu spelar jag också. Varje måndag efter skolan, säger Milad med ett brett leende.

”TACK ÄR ETT LITET ORD, MEN VÄLDIGT VIKTIGT”

Räddningsmissionen skulle aldrig kunna erbjuda vare sig sängar åt hemlösa, mötesplatser för nya svenskar eller stöd åt barn med föräldrar i fängelse om det inte vore för alla gåvor som skänks.

– Min förhoppning är att var och en som skänker en slant förstår hur värdefullt detta är, säger Anita Grönkvist Beyer som i egenkap av volontär ägnar åtskilliga timmar varje vecka åt att skriva personligt utformade tackbrev till stora gåvogivare

TEXT: anna-carin jansson FOTO: jenny axebrink

Varje måndag och torsdag eftermiddag finns Anita Grönkvist Beyer på Räddningsmissionens huvudkontor på Andra Långgatan. Medan den administrativa personalen är fullt upptagen med sitt, tar Anita på sig uppgiften att gå igenom alla större inbetalningar till Räddningsmissionen från privatpersoner, församlingar och företag och tackar för gåvorna.

Formella men personliga

För Anita är det av yttersta vikt att gåvogivaren får veta att just den här gåvan är betydelsefull och gör det möjligt för Räddningsmissionen att gå vidare med sina olika verksamheter.

– Breven ska naturligtvis vara formellt utformade, men jag vinnlägger mig samtidigt om att de som skänkt en gåva till Räddningsmissionen också ska få ett personligt utformat brev, där det exempelvis står vad gåvan ska användas till. Eller om det handlar om en gåva i samband med en begravning; att det skickas en hälsning både till dödsboet och till gåvogivaren.

Därför skriver hon adresserna på kuverten för hand – och ser till även till att samtliga tackbrev är undertecknade med en signatur i bläck.

”Tackbrevsvolontär”

Anita började som ”tackbrevsvolontär” på Räddningsmissionen 2006. Med både en sekreterarutbildning i bagaget och dessutom stor erfarenhet av såväl värdninesskap som

representation, tog det inte lång tid innan hon skapat sig en tydlig bild av hur man kunde göra tackbrev mer personliga.

– Ett tack i samband med begravning och högtidsdag skall komma så snart som möjligt. Det är viktigt att få tack och uppskattning för det du gör. Tack är ett litet ord, men väldigt viktigt.

Använda tiden väl

Precis som många andra pensionärer betonar hon privilegiet i att numera själv kunna disponera sin tid. Tiden finns alltså – men det gäller att använda den väl.

– Jag hörde mig först för om det fanns någon uppgift för mig som hade med barn att göra, fortsätter Anita, men så behövdes det någon som kunde texta hälsningar till dödsbon och högtidsdagar, jag tillfrågades och sedan dess är jag ”tackbrevsvolontären”.

– För mig ger det oerhört mycket att komma till Räddningsmissionen och känna att jag gör något meningsfullt. Här bryr man sig om sin nästa, alla har lika värde och organisationens motto om ”möten i ögonhöjd” tilltalar mig.

Bilden är arrangerad. Personerna på bilden har inget med innehållet i artikeln att göra.

SOLROSEN FÖLJER MED BARN SOM VILL BESÖKA SIN FÖRÄLDER I FÄNGELSE

”DET KÄNNES TRYGGT ATT LINE OCH GUSTAV ÅKER MED!”

Solrosen, Räddningsmissionens stödgrupp för barn och unga med en förälder i fängelse, har tagit ett steg vidare i sitt arbete. Sedan ett år tillbaka arbetar de fullt ut med sin följeslagarverksamhet.

TEXT: jennie danielsson FOTO: åsa dahlgren

I hyllan i vardagsrummet står ett stort strutsägg. Det är urblåst med ett hål undertill. Där kan man ställa ett värmeljus. Ägget har Sofia och Markus fått med sig från ett av sina besök på strutsfarmen som de brukar svänga förbi när de varit och hälsat på sin pappa.

– Senast hade strutsarna fått ungar, det var kul, säger Sofia.

Hon har en strutsfjäder också nedstucken i en blomkruka. Det har blivit lite av en tradition, att i samband med besöken hos pappa i fängelset titta till strutsarna. Det hör också till att de på vägen dit stannar för att äta frukost på ett visst ställe. Och att vid slutet av varje besök så dividerar Gustav och barnens pappa om vem som ska betala maten.

– Pappa tycker att eftersom Gustav åkt hela vägen med oss så ska pappa få bjuda, och Gustav tycker att han i alla fall ska betala sin egen mat. ”Idag blir det inget tjafs” säger pappa och så sätter de igång, säger Sofia och ler.

Besök om barnen själva vill

Gustav Jagner är familjepedagog på Solrosen och tillsammans med Line Fuchs, också hon familjepedagog, följer de två gånger per termin med Sofia och Markus till deras pappa som sitter på anstalt. Det är en del av Solrosens följeslagarverksamhet, ett projekt som är skapat för att barn med en förälder i fängelse ska

kunna hälsa på när ingen anhörig kan eller vill.

Förutsättningen är att den andra föräldern eller vårdnadshavaren går med på det, men framför allt; att barnen själva vill.

– Vi gör en grundlig utredning innan vi bestämmer oss för att gå med. Det första vi tar reda på är om detta är barnets vilja, säger Gustav Jagner.

Han säger att ibland kan det handla om att föräldern i fängelset bara vill komma ifrån avdelningen. Eller vill ta chansen att pumpa barnet på information om den andra föräldern. Sådana motiv ska inte finnas, därför gör Solrosens personal en intervju med föräldern inne i fängelset också.

– Vi undersöker också om det finns någon risk för barnets psykiska hälsa att träffa föräldern. Om barnet är målsägande (det vill säga varit föremål för förälderns brott, reds anm.) kan det vara bättre att inte träffa föräldern även om barnet gärna vill det, säger Gustav Jagner.

Håller sig i bakgrunden

Solrosen samarbetar med inblandade myndigheter för att säkerställa att det inte finns några hinder för barnen att träffa föräldern i fängelse.

Projektet startades 2005, men det var först förra året som det blev till en del av Solrosens ordinarie verksamhet.

”Om jag vann en miljon ... skulle jag köpa en järngrej och befria pappa och ta med honom till Kina.”

Fyra gånger har Sofia och Markus hälsat på sin pappa ihop med Solrosens följeslagare. De tycker det är bra att Line och Gustav åker med, de har roligt med dem på vägen, och känner dem ganska väl eftersom de varit med i Solrosens verksamhet ganska länge. Vid besöken håller sig följeslagarna i bakgrunden.

– Vi brukar säga att de får vara med och spela kort och så, men de säger att vi ska låtsas som att de inte finns, säger Sofia.

Besöken varar i några timmar. Sofia och Markus träffar sin pappa i ett särskilt besöksrum eller en särskild besökslägenhet. Ibland tittar de på film, ibland spelar de kort. Oftast pratar de bara.

Ringer ofta varandra

Trots att de ses så sällan tycker Markus aldrig det är svårt att få igång samtalet. Dessutom pratar de med pappa på telefon en gång i veckan.

– Han ringde igår, säger Markus.

Sofia säger att de snarare är så att de alla pratar i mun på varandra för att de har så mycket att säga. Hon och

pappa skriver till varandra ibland också.

– Han går en kurs i spanska och jag läser också spanska, så ibland skickar han övningar till mig.

Vid det här laget har de vant sig vid anstaltens rutiner. När de kommer ska de först igenom säkerhetskontrollen. De söks av med metalldetektor, måste ta av sig skärp och annat som kan ge utslag, och Sofia minns att en gång kom en hund och skulle nosa på dem.

– Efter besöket är man ganska trött, säger Sofia.

Sätta ord på känslorna

Följeslagarverksamheten är alltså en del av det stöd som Solrosen ger barn och unga. De andra delarna handlar bland annat om att få barnen att förstå att det inte är deras fel att deras mamma eller pappa sitter i fängelse, att ge barnen en nyanserad bild av föräldern och att stärka barnens självkänsla.

Ett sätt att nå dit är att få dem att sätta ord på känslorna. Solrosen använder sig ofta av en övning som går ut på att barnet får fylla ut en mening som den personalen konstruerar.

– De kan få avsluta meningar som: *"När jag pratat med pappa i telefon känner jag..."* Ofta är det lättast att bara fylla i det där sista ordet, säger Line Fuchs.

Hon minns särskilt ett barn som avslutade mening-
en *"Om jag vann en miljon..."* med orden: *"...skulle jag köpa en järngrej och befria pappa och ta med honom till Kina."*

Barnet syftade förstås på en fil.

En trygg lösning

Enligt Räddningsmissionens uppgifter finns det mellan 10 000 och 12 000 barn och unga som har en nära anhörig i fängelse. 2000 av dem finns i Västra Götalandsregionen. 140 av dessa deltar i Solrosens aktiviteter. 8 av dem är inblandade i följeslagarverksamheten. På Solrosen finns totalt fyra personer som verkar som följeslagare.

Följeslagarna arbetar alltid två och två. Dels av säkerhetsskäl, men också för att mötet mellan barn och förälder blir naturligare om följeslagarna kan prata lite med varandra vid sidan av.

Följeslagarna kan avbryta ett besök om de märker

att det börjar gå överstyr. Gustav Jagner och Line Fuchs har hittills aldrig behövt göra det. Barnen kan också när som helst bestämma att de vill avbryta mötet. Då kommunicerar de genom på förhand överenskomna tecken med följeslagarna som griper in.

För Sofia och Markus mamma blev följeslagarverksamheten lösningen på ett dilemma.

– Jag visste ju att barnen ville åka och hälsa på sin pappa, men jag kunde inte tänka mig att göra det. Att Line och Gustav åker med känns tryggt. Det är ju en konstig miljö för barn. Det är en trygghet för mig att de är med, säger hon.

Sofia och Markus ser fram emot nästa gång de ska träffa sin pappa. Det blir efter sommaren.

Fotnot: Sofia och Markus är fingerade namn.

ARTIKELSERIE OM TESTAMENTE DEL 4

I det här numret avslutar vi vår artikelserie om testamenten. I olika artiklar har vi behandlat både den känslomässiga delen av att skriva ett testamente, men också paktiska och juridiska frågor.

I den här avslutande delen vill vi belysa hur man lämnar ett avtryck efter sig genom sitt testamente, sin sista "gåva", när man testamentera pengar till en organisation som är med och formar samhället för framtiden.

Vi har valt att intervjua mamman till en av de gäster som Räddningsmissionen har haft kontakt med under en längre tid. På detta sätt vill vi lyfta upp vad en organisation kan få spela för roll i samhällets sociala nätverk.

Vi hoppas att du som läsare har haft möjlighet att genom vår artikelserie få ta del av mycket fakta och kanske fått reda ut en del frågetecken kring det här med testamenten. Testamenten är, trots allt, en fråga som berör alla, både gamla och unga.

HOS RÄDDNINGSMISSIONEN TOG LIVET EN NY VÄNDNING

Allt fler testamenterar pengar till ideella organisationer, eftersom de ses som viktiga samhällsbyggare. En av dem som håller med om detta är Astrid. Hon är övertygad om att Räddningsmissionen räddade livet på hennes dotter, Hanna.

TEXT: jenny palm FOTO: åsa dahlgren

1992 satt Astrids dotter, Hanna, då 35 år gammal, i häktet i Göteborg för narkotikabrott och stöld. De senaste åren hade kantats av knark och mycket annat av det som ofta kommer med ett missbruk. Livet tedde sig inte särskilt ljus för henne. Då träffar hon fängelseprästen Sven-Gösta från Räddningsmissionen och plötsligt vände livet.

– Hon ringde hem och sa att ”Här vill jag bo. Jag vill vara på något av Räddningsmissionens boende”, säger mamma Astrid.

Ung och oerfaren

Historien om Hanna tar sin början 1957 då Astrid, enbart 16 år gammal, upptäcker att hon är med barn. Hon bor fortfarande kvar hemma hos mamma och pappa.

– Jag var så oerfaren, kära någon. Jag förstod inte själv att jag var gravid, utan trodde jag hade fått en hemsk sjukdom. När jag väl fick reda på hur det låg till blev det dubbel glädje, säger hon.

Det var inte alldeles lätt att klara sig, men med hjälp av mormor och morfar hankade de sig fram. Astrid jobbade på den lokala fabriken, och under en period var hon också till sjöss.

Åren gick och Hanna växte upp. Livet gick sin gilla gång men någon gång i 12-årsåldern började Hanna att förändras.

– Hon började umgås med hemska typer, säger Astrid och skakar på huvudet vid minnet av dotterns kompisar. Många var mycket äldre än Hanna och höll på med både det ena och det andra.

Exakt vad de höll med på förstod hon inte. Astrid, liksom många andra med henne, levde lyckligt ovetande om vad narkotika ens var för något. Än mindre visste hon att det fanns alldeles runt hörnet. Och även när hon förstod att det fanns där, insåg hon inte fullt ut riskerna med det.

– Det låter konstigt idag, men du vet på den tiden, och här... på landet! Jag trodde väl aldrig att det skulle gå som det gjorde.

Under åren som kom, blev Hanna allt mer indragen i droger och även om Astrid inte vet i detalj hur mycket och vad, förstod hon allt eftersom att dottern var i akut behov av hjälp. Hjälp som skulle visa sig vara svår att få.

– Jag ska inte säga att vi inte fått hjälp, men socialen gav henne pengar och vad gick de till tror du? Och jag var ute på nätterna och hämtade hem henne och gjorde så

gott jag kunde, men till slut gick det inte längre. Jag älskar henne mer än något annat, men det räckte inte.

Första kontakten

När Hanna så till sist satt där i häktet i Göteborg 1992, var det inte hennes första vända. Men det var däremot hennes första kontakt med Räddningsmissionen.

– Jag vet fortfarande än idag inte vad de pratade om, hon och fängelseprästen Sven-Gösta, men oavsett vad det var, fungerade det.

För även om det var lite byråkratiskt trassel innan hon slutligen hamnade hos Räddningsmissionen, socialtjänsten från hemorten ville nämligen inte betala, löste det sig till sist och i mars 1993 står Hanna utanför Räddningsmissionens boende på Vasagatan. Sedan dess har livet gått från klarhet till klarhet.

Värme och kärlek

– Det fanns en värme och en kärlek på Räddningsmissionen som vi inte hade mött någon annanstans. Hon hade velat sluta tidigare, men inte klarat av det. Här möttes hon av förståelse, av folk som tog emot henne utan pekpinnar.

Vad ser du som Räddningsmissionens styrka?

– De har hjärtat på rätta stället. Och även om de ställer krav på dem som bor hos dem, och det måste de förstås göra, är det kärlek i allt de gör.

Den främsta anledningen till att Hanna klarade sig är, enligt henne själv, Gud. På andra plats sätter hon Räddningsmissionen.

– Jag får vara nöjd med en hedrande tredjeplats, säger Astrid.

Idag är Hanna 52 år gammal. Hon lever i ett stabilt förhållande med en man hon träffade genom Räddningsmissionen. Hon har ett hus på landet, jobb och ordnat liv. Och hon har fortfarande kontakt med Göteborgs Räddningsmission.

Och på frågan vad Astrid tror skulle ha hänt med Hanna om hon inte fått hjälp av Räddningsmissionen, svarar hon utan en sekunds tvekan:

– Då skulle hon ha legat på Västra Kyrkogården idag. Det är jag alldeles säker på.

Fotnot: Hanna och Astrid är fingerade namn

Ditt stöd gör skillnad!

Göteborgs Räddningsmission är en frivilligorganisation. Några av våra verksamheter är beroende av gåvor. Du kan stödja oss genom att ge ditt bidrag via inbetalningskortet som följer med den här tidningen.

På vår hemsida: www.raddningsmissionen.se kan du läsa mer om hur du kan stödja oss och hur vi använder pengarna.

DET FINNS OCKSÅ ANDRA SÄTT ATT STÖDJA OSS PÅ:

Att testamentera

Ett testamente uttrycker hur du vill att dina tillgångar fördelas. Det kan betyda en ny framtid för en medmänniska och att du ser till att ditt livsvärv lever vidare genom att du ger det vidare till någon eller något du tror på. Gåvor och testamenten har stor betydelse för att finansiera Räddningsmissionens akuta insatser för hemlösa och förebyggande arbete bland barn och ungdomar i riskzon.

För mer information om att testamentera till Göteborgs Räddningsmission kan du kontakta Carolina Malmberg på telefon 031-712 12 00 eller vi email c.malmberg@raddningsmissionen.se.

Ring

0900 - 109 99 90 så skänker du 100 kr, som du betalar på nästa telefonräkning.

Gratulation

Vill du uppvakta en god vän på födelsedagen eller hedra minnet av någon som gått bort? Ett fint sätt att visa omtanke är att skicka en gåva till Räddningsmissionens hjälparbete. Det blir en gåva till mer än en, eftersom pengarna går till vårt arbete för de mest utsatta. Skriv på talongen namn och adress till den du vill komma ihåg så sänder vi ett gratulationskort eller minnesblad.

Passa på att rensa vinden och tömma förråden!

Vår Second Handbutik i Högsbo behöver ständigt nya varor att fylla på med i butiken. Så, passa på att vårstäda dina förråd och kör iväg med dina saker till Fältspatsgatan 6.

Har du stora skrymmande möbler, så kan butiken komma och hämta dina saker. Ring och boka tid för hämtning på 031-20 90 70.

Butiken tar emot möbler, husgeråd, konst och kläder. Allt skall vara helt, rent och i säljbart skick.

Öppettider:

onsdagar 12.00-18.00 och lördagar 11.00-15.00

Inlämningstider:

tisdagar och torsdagar 10.00-15.00, samt under butikens öppettider.

Adress:

Fältspatsgatan 6, Högsbo industriområde.
Telefon: 031-20 90 70

Stöd Räddningsmissionen med autogiro

Att ge en gåva varje månad via autogiro är enkelt för dig och betyder minimal administration för oss. Efter ditt medgivande överförs gåvan automatiskt från ditt bank-konto, personkonto eller postgirokonto.

Vi hjälper till med det praktiska! Kontakta George Olvik på telefon 031-712 12 11.

Bankgiro:
900-4441

Postgiro:
90 04 44-1

Vi tackar våra företagsvänner

Att stödja Räddningsmissionen kan vara ett sätt för företag att samla de anställda kring en gemensam fråga som engagerar. En del företag skänker pengar eller varor, andra bidrar med sin kompetens.

AB Veden, Ljungskile

Alexandersson Fastigheter i
Göteborg AB

Alufront AB, Sävedalen

Andreassons Musik AB
Göteborg

Askania AB, Göteborg

Assmundsons Golv AB,
Västra Frölunda

Avero AB - Studsexperten
Göteborg

Blennermarks Lastbilar,
Trollhättan

Bok- & Biblioteksmässan

Camoni grafisk formgivning

Castellum AB
Göteborg

Chexet kalligrafi &
illustration

Cissi Glittvik Hopp och Tro

Curves gymstudio,
Kungälv

Dagab Färskvaror, Göteborg

Dahls Bageri, Göteborg

Donsötank Rederi AB
Donsö

Effect Management
Göteborg

Ektank AB, Göteborg

Elof Hansson
Göteborg

Espresso House Vasaplatsen,
Göteborg

Ethcom

Evald Lindqvist
Homeopati och
naturmedicin

Faktum

Floda Glasmästeri

Fotograf Nina Boman

Fotograf Linda Gredåker

Fotograf Åsa Dahlgren

Freeport, Kungälv

Gamle Port, Göteborg

Gillis Edman
Begravningsbyrå
Göteborg

GF Konsult
Göteborg

Goss Reklambyrå

Gärdhagen Akustik AB

Gäsene Mejeri, Ljung

Göteborgs Posten

Göteborg Tingstad

Götes Fisk AB
Fiskehamnen Göteborg

Hallsås Bygg AB, Lerum

HTE Garden Produktion
AB, Torslanda

Husvården AB, Mölndal

Ica Kvantum Munkebäck

IKEA Källered

Kjellberg & Möller AB
Göteborg

Klemets & Andersson

Consulting, Sävedalen

Lions Gothia

Lundin Fastighetsbyrå,
Göteborg

Lundin Revisionsbyrå,
Göteborg

MediaGraphic
Mölndal

Mr Bygg AB, Göteborg

O. Bohlin Byggnads AB,
Göteborg

Ordkraft, Göteborg

Parasoll fotografagentur

Piwa food AB, Lerum

Portteknik, Göteborg

Reningsborg, Göteborg

Restaurang Ivfars,
Mölndal

Ronald McDonald House,
Göteborg

RUAG, Aerospace Sweden
AB, Göteborg

Räkexport, Göteborg

SCA

Sirius Rederi AB, Donsö

Skene Järn, Skene

Sko Boo, Ullared

Svenska Mässan,
Göteborg

Swedia Rederi AB
Donsö

Team Dagnelid

Toms Shirt Factory
Askim

Torsten Lundblad tand-
läkare, Göteborg

Tärntank Rederi AB
Donsö

Ulf Nyberg
Försäkringsmäklare AB
Sävedalen

Wallenstam
Göteborg

Wallstreet
Göteborg

Wallex
Göteborg

Västsvensk
Tidningsdistribution

Yngves Livs
Donsö

Åkes Hönökaka
Torslanda

Öjared Country Club

Har du en bra idé om hur just ditt företag kan hjälpa till? Tipsa din arbetsgivare!
Ring George Olvik på 031-712 12 11.

GÖTEBORGS RÄDDNINGSMISSION
Andra Långgatan 29, 413 27 Göteborg
Telefon: 031-712 12 00, Fax: 031-712 12 09
E-post: info@raddningsmissionen.se
Hemsida: www.raddningsmissionen.se
Postgiro: 90 04 44-1, Bankgiro: 900-4441

NY HEMSIDA OCH NYHETSBREV!

I sommar lanserar Göteborgs Räddningsmission en helt ny hemsida och vårt månatliga nyhetsbrev får en ny fräsch design.

I samband med dessa lanseringar kommer nästa nummer av Din Nästa att få ett lite annorlunda utförande.

I all vår kommunikation med er gävgivare försöker vi att var både informativa, uppmuntrande och proffsiga. Detta samtidigt som vi försöker att hålla kostnaderna för brev och utskick så låga som möjligt. Vi vill ju att så mycket som möjligt av gåvorna skall gå direkt till verksamheten och inte fastna i administrativa kostnader.

Med tanke på detta vill vi nu styra över så stor del som möjligt av vår kommunikation till digitala media, som dessutom är bra också ur miljösynpunkt. Nummer tre av Din Nästa, som kommer i slutet av september, blir en nedbantad tidning och får formen mer av ett nyhetsbrev. Detta för att spara kostnader.

Samtidigt vill vi pusha för vår nya hemsida som lanseras i augusti/september! Här kommer du att få mängder av information om vad som händer på Göteborgs Räddningsmission och du får även möjlighet att på ett lätt sätt ta kontakt med oss i olika ärenden.

Vi vill också slå ett extra slag för vårt digitala nyhetsbrev, som kommer ut med snabba nyheter en gång i månaden.

Önskar du få vårt nyhetsbrev, som ett komplement till Din Nästa, så anmäler du dig enkelt via vår nuvarande hemsida, www.raddningsmissionen.se eller också skickar du ett mail med namn och e-postadress till info@raddningsmissionen.se

Glad sommar! Och på återseende på webben!

PS. Din Nästa är tillbaka igen i sin traditionella kostym i slutet av november. DS

